

ДЖОРДЖ БАЙРОН

НА ЕДИН ДЪБ В НЮОСТЕД

Превод от английски: Цветан Стоянов, —

chitanka.info

*Когато садих те дълбоко в земята,
аз исках да бъдеш по-траен от мен,
да трепкат по клоните тъмни листата,
бръшлян да обвива дъба извисен.*

*Така от пръстта на деди мълчаливи
през детството гледах те с горди мечти,
а днес те поливам със сълзи горчиви,
сред бурени, виждам, посрнал си ти.*

*Откакто съдбата далеч ме отпрати,
в дома на баща ми стои чужденец
и в негова власт е сега участта ти,
додето получа за зрелост венец.*

*А с мъничко грижи как би се изправил,
със рани зарасли как би разцъфтял!
Но никой не те е след мен съжалявал —
кога пришълциите са имали жал?*

*Мой дъбе, не грохвай — о, нека измине
Земята два кръга по пътя си стар,
аз тук ще се върна във пълни години
За среща щастлива щастлив господар!*

*И ти ще живееш, достоен и мощен,
над бурена, който държеше те в плен,
че в тебе животът запазен е още
и пак ще си сложиш нов накит зелен.*

*А твоята зрелост когато настъпи,
смъртта ще ме скрие във пещерен мрак,
но ти, ти ще трепкаш с листата си скъпи
пред тебе е времето немощен враг.*

*Над гроба ми век подир век ще минава,
ти все ще си моят шумящ балдахин
и друг господар ще посрещаш тогава,
когато под сянката дойде самин.*

*Или със сина си пристъпи полека
и с шепот покаже му белия кръст.
О, вярвам, че те ще си спомнят навека
мъртвеца, положен във старата пръст!*

*И тук, те ще кажат, туптя му сърцето,
тук песните пяси, тук в младост цъфтя
и тук ще почива прахът му, додето
на времето дните стопи вечността.*

1807

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.